

Một bài thơ không tên của **Cố TT Nguyễn Văn Thiệu**.

Một bất ngờ lớn khi tìm thấy bài thơ của Cố Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu. Đọc mà cảm động hết sức. Bỗng dưng muốn khóc..

(Hình chụp tại Nhà Thờ La Vang (Quảng Trị)

Tôi Tổng thống giữa Giáo Đường đổ nát
N như người con tìm về mái nhà xưa
Khói lửa chiến chinh, tội ác chẳng chừa
Dù Thánh địa La Vang, đài Đức Mẹ.
Ngự trên cao, Chúa cũng buồn lặng lẽ
Trời về chiều vắng vẻ, vạc kêu thương

Hồn anh linh dờ dạt những đêm trường
Người chiến sĩ quên mình vì Tổ Quốc.
Máu của họ thấm sâu vào mạch đất
Thịt cùng xương trộn lẫn với non sông
Những người con của nòi giống Lạc Hồng
Đã hòa hợp vào linh hồn đất Việt.
Lời cầu nguyện cho những trang anh kiệt
Mãi nằm đây, trên đất Quảng Trị này
Và những người đang chiến đấu hăng say
Xin nhậm lấy lời con đang cầu khẩn.
Đến với Chúa, tôi mang vòng tang trắng
Của trẻ thơ và goá phụ khóc chồng...
Cùng đồng bào chạy giặc khắp non sông
Nếu trừng phạt, Martino tôi xin gánh chịu.

P/s:

*Bài thơ trên là của Martino Nguyễn Văn Thiệu.
Một lần ra tận chiến trường Quảng Trị khóc liệt, Tổng Thống đã đến
Nhà Thờ La Vang đổ nát để cầu nguyện. Sau đó, Tổng Thống đã viết vào
quyển nhật ký của Ngài bài thơ trên.*

Nguồn: Yến Ngọc Hải Âu